

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 38543

гр. София, 29.10.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 24 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и девети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИРИНА СТ. СТОЕВА

като разгледа докладваното от ИРИНА СТ. СТОЕВА Частно гражданско дело № 20231110142934 по описа за 2023 година

Районен съд – Лом е бил сезиран със заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 417 от ГПК от ФИРМА против И. Д. А.. С Определение № 814 от 05.07.2023 г. на Районен съд – Лом, делото е препратено на Софийски районен съд по компетентност на основание чл. 411, ал. 1 от ГПК.

Съдът намира следното: заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение е входирано на основа на посочен в чл. 417, т. 10 от ГПК документ – запис на заповед. От същия се установява, че И. Д. А. се е задължила да заплати на ФИРМА сумата от 2130,00 лева. В записа на заповед не е посочено на какво основание А. е поела това задължение – извъндоговорно или договорно, нито е посочен конкретен договор. В заявлението също липсва посочване. На този етап от заповедното производство е невъзможно да се установи дали дружеството-заявител е извършвал професионална търговска дейност при съставяне на записа. Не е възможно да се установи също така, дали А. е ползвала стоки или услуги, предоставяни от заявителя, при поемане на задължението. Несъстоятелно е да се стигне до това заключение само на основание, че в наименованието на заявителя присъства думата "кредит", доколкото законът не вменява задължение при избора на фирма на юридическите лица в него да е налице някакъв знак за извършваната от тях дейност. Що се отнася до даваните от първоначално сезирания съд указания, съдът счита за ирелевантно за настоящата преценка представените от заявителя договор и приложенията към него, доколкото в заявлението като основание за вземането не е посочен представения договор за кредит, а записа на заповед. Следва да се посочи, че и в уточнителната молба на заявителя същият не е посочил изрично качеството на потребител по договор за кредит на длъжника или че това е основанието за вземането по заявлението/

Като съобрази дефинициите дадени в § 13, т. 1 и т. 2 ЗЗП, настоящият

състав не намира за доказан факта, че длъжникът има качеството потребител. Съгласно чл. 411, ал. 1, изр. второ, заявление срещу потребител се подава до съда, в чийто район се намира настоящият му адрес, а при липса на настоящ адрес – по постоянния. Доколкото качеството на потребител на А. не е установено, приложение следва да намери изречение първо на посочената разпоредба и делото да бъде предявено пред районния съд по постоянния адрес на длъжника.

Видно от приложената справка, настоящият адрес на длъжника е АДРЕС а постоянният – АДРЕС. С оглед на това настоящият състав намира, че Софийски районен съд е сезиран в нарушение на чл. 441, ал. 1, изр. първо ГПК. Затова производството по делото следва да бъде прекратено. С оглед възникналия спор за подсъдност по смисъла на чл. 122 от ГПК между Районен съд – Лом и Софийски районен съд, ще следва да бъде повдигнат спор за подсъдност пред Софийски градски съд, който да определи компетентния съд за произнасяне по предявения иск.

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по ч. гр.д. № 42934 г. по описа за 2023 г. на Софийски районен съд, I ГО, 24 състав.

ПОВДИГА пред Софийски градски съд спор за подсъдност между Районен съд – Лом и Софийски районен съд, който да определи компетентния съд за произнасяне по предявеното от ФИРМА против И. Д. А. заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 417, ал. 1 ГПК.

ИЗПРАЩА делото по компетентност на Софийски градски съд за решаване на спора.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____